باد از رحمتِ الله - نسبت به بندگانش - می باشد که گاهی با خود رحمت به همراه دارد و گاهی هم عذاب. وقتی آن را دیدید، به آن بد و بیراه نگویید؛ بلکه از الله خیر و منفعتش را درخواست نمایید و از شرّ آن به الله پناه ببرید.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «الرِّيحُ مِنْ رَوحِ اللهِ، تَأتِي بِالرَّحْمَةِ، وَتَأتِي بِالعَذَابِ، فَإذَا رَأَيْتُمُوهَا فَلا تَسُبُّوهَا، وَسَلُوا اللهَ خَيْرَهَا، وَاسْتَعِيذُوا باللهِ مِنْ شَرِّهَا»: «باد از رحمتِ الله - نسبت به بندگانش - می باشد که گاهی با خود رحمت به همراه دارد و گاهی هم عذاب. وقتی آن را دیدید، به آن بد و بیراه نگویید؛ بلکه از الله خیر و منفعتش را درخواست نمایید و از شرّ آن به الله پناه ببرید».

[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

باد یکی از رحمت های الله به بندگانش می باشد که رحمت و عذاب با خود به همراه دارد. الله متعال بادها را به عنوان رحمتی برای بندگانش می فرستد که به سبب آن خیر و برکت برای مردم حاصل می گردد؛ چنانکه می فرماید: «وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ» [حجر: 22] «و بادها را بارورکننده [ی ابرها] فرستادیم». و می فرماید: «اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَاباً فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاء كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفاً فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ» [روم: 48] «الله است که بادها را روانه می کند و [آنها نیز توده ی] ابری را به حرکت درمی آورند و [الله] آنها را چنان که می خواهد در [پهنه ی] آسمان می گستراند و به صورت پاره هایی درمی آورد و باران را می بینی که از میان آن [ابرها] بیرون می آید». و می فرماید: «وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَاباً ثِقَالاً سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاء» [اعراف: 57] «او ذاتی است که پیشاپیشِ [بارانِ] رحمتش، بادها را بشارت بخش می فرستد تا ابرهای سنگین بار را [بر دوش] کِشند [و] آن را به سوی سرزمینی [خشک و] مرده می فرستیم؛ آنگاه بر آن [سرزمین] آب فرو می باریم». و گاهی با عذاب همراه است، چنانکه الله متعال می فرماید: «إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحاً صَرْصَراً فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ، تَنزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنقَعِرٍ» [قمر: 19-20] «ما تندبادی سرد و سخت را در یک روز شوم و طولانی بر آنان فرستادیم. [طوفانی وحشتناک] که مردم را چنان از جای می کَنْد که گویی تنه های نخلِ ریشه کن شده بودند». و می فرماید: «قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُم بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ» [احقاف: 24] «[با شادمانی] گفتند: این ابری است که [رحمت] بر ما می بارد؛ [هود گفت: نه،] بلکه همان [عذابی] است که برای رسیدنش شتاب داشتید؛ تندبادی است که عذابی دردناک با خود دارد». در ادامه رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «هرگاه آن را دیدید، به آن بد و بیراه و دشنام نگویید». بنابراین برای مسلمان جایز نیست که به باد دشنام دهد. چون باد هم مخلوقی از مخلوقات الله است و مامور به امر الهی بوده و به خودی خود تاثیری ندارد و نفع و ضرری به کسی نمی رساند؛ بلکه تحت فرمان الله عزوجل می باشد؛ بنابراین دشنام دادن و بد و بیراه گفتن به باد، درواقع بد و بیراه گفتن به خالق و مدبر آن می باشد که الله متعال است. و می فرماید: «خیر آن را از الله بخواهید و از شر آن به الله پناه جویید». بعد از اینکه رسول الله صلی الله علیه وسلم از دشنام دادن و بد و بیراه گفتن به باد نهی می کند، امتش را توصیه می کند به هنگام وزیدن باد، خیر آن را از الله بخواهد و از شر آن به الله پناه جوید. به این معنا که از الله بخواهد خیری که این باد حامل آن است، نصیب شان کند و شری را که با خود دارد از آنها دور نماید.